Temps Ordinari - Trenta-quatrè diumenge (Jesucrist Rei)

Per Administrador el dg., 22/11/2015 - 09:00

Dn 7,13-14
Ap 1,5-8
Jn18,33b-37

En acabar l'Any Litúrgic ens situem davant el final de la vida de Jesús de Natzaret. També, d'alguna manera, ens situem davant el final de les nostres pròpies vides i de la vida del món. Podem fer com un balanç de la vida fins al punt on ara ens trobem. Jesús és judicat per Pilat sobre el sentit de la seva vida: "què has pretès, Jesús de Natzaret, que t'ha portat a ser rebutjat pel teu propi poble?"

Jesús, des del començament de la seva predicació itinerant, anuncia, amb fets i paraules, el Regnat de Déu. I expressa aquesta realitat,que constitueix la seva vida, especialment amb les paràboles i les Benaurances: Déu és amor i només amor. Fa sortir el sol sobre bons i dolents, sobre justos i injustos. Renova la vida, perdona, restableix la comunió, crea filiació i fraternitat. La pretensió de Jesús és desvetllar i ajudar a reconèixer aquesta experiència i a optar per ella.

De part de les persones cal obrir-se a Déu i acollir el seu do, el seu Regne. Cal no tenir-li por sinó tenir fe. Cal pregar com el publicà: "Déu meu, tingues pietat, sigues-me propici, que sóc un pecador". I Ell farà el miracle, ja que per a nosaltres sols és impossible.

El Regnat de Déu: aquesta és la veritat, la veritat de la qual Jesús n'és el testimoni fidel. Així parla Jesús a Pilat: "... per això he nascut i per això he vingut al món...".

I en un món injust, presidit per l'egoisme i la duresa de cor, la pretensió de Jesús de fraternitat i de justícia des de la misericòrdia porta al conflicte i al rebuig.

Jesús, fidel Servidor del Regne, va gastant la seva vida en favor de tots. I el final de la seva vida ve marcat per la consumació d'aquest lliurament en servei amorós per donar-nos vida i mostrar-nos el camí de la vida veritable. Com s'expressa a l'Apocalipsi en la segona lectura: "Ell ens estima i ens ha alliberat dels nostres pecats amb la seva sang...". Això l'entronitza com a Rei, amb "glòria i poder". I la seva glòria i el seu poder són l'amor i el servei.

Avui segueix havent-hi persones que fan el servei de lliurar la seva vida per tal que altres tinguin vida. Unes, essent fidels a la crida de l'amor i de la necessitat dels germans. I altres simplement essent víctimes d'estructures i 'sistemes' que mantenen el nivell de vida de minories, considerant el món en conjunt.

Són aquests 'testimonis del Regne' els nostres referents? Ens deixem vèncer pel seu testimoni de lliurament? Ens revoltem contra la nostra complicitat amb el mal? Vivim com a lliurament el mal i les injustícies que patim nosaltres?

Deixem senyorejar en la nostra vida l'Esperit que gemega, que ens ha fet fills i que ens fa cridar: "Abba, Pare!"? L'ajudem a destronar dels nostres cors i institucions "la cobdícia de riqueses, el va desig d'honor i prestigi i la supèrbia" per a entronitzar-hi el regnat dels necessitats i sofrents?

ETIQUETES
VERITAT REGNE